

[Ragnhild Andersen.]

det skorter her, at der er tale om indskrænkninger i bevillinger her. Men under alle omstændigheder kan det ikke være den høje rigsdag ligegyldigt, når vi vedtager en lov som den, vi behandler her i dag. Det kan ingensinde være et kommunalt anliggende, at kampen mod tuberkulosen indskrænkes i et så stort område som hovedstadsområdet og formentlig også andre steder, når personaleindskrænkningen er af en sådan art, som den er.

Selve det lovforslag, som den højtærede socialminister har forelagt, bygger, som det er fremført, på den betænkning, der er udarbejdet af det af indenrigsministeriet nedsatte udvalg. Ud af den store betænkning har socialministeriet taget forslaget om understøttelsen, som utvivlsomt også vil være og er det mest aktuelle, det umiddelbart mest påtrængende problem. Udvalget har i sin betænkning undersøgt forskellige former for forøget hjælp, f. eks. således at de tuberkuloseramte får fuld løn det første år og $\frac{2}{3}$ løn det næste halve år. Men udvalget er sluttelig kommet dertil, at man finder det bedst at foreslå de forelagte ændringer i forsorgsloven, som går ud på, at de tuberkuloseramte dels får hjælp på lignende måde som de værnepligtiges familier, så de sættes i stand til at opretholde deres tidligere levevilkår indenfor rimelige grænser, dels hjælp til bedre kost og bolig samt hushjælp. Mit parti havde foretrukket en ordning, som ikke byggede på noget skøn fra de sociale udvalg, men på en ret til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Det viser sig desværre alt for tit, at de sociale udvalg ikke skønner rimeligt — jeg ved ikke, om det er af karrighed, eller hvordan man ellers skal forklare disse erfaringer om de sociale udvalgs skøn.

I kapitel XIII i udvalgsbetænkningen understreges det, at der i den tid, der er gået, også i de år, hvori vi har diskuteret kampen imod tuberkulosen og spørgsmålet om lovændringer på dette område, indenfor lovens rammer har været mulighed for at yde tuberkuløse mere, end man har givet dem, nemlig ifølge forsorgslovens § 264. Disse muligheder har imidlertid ligget uudnyttede hen. Jeg kan her henvise til udvalgets erfaringer i så henseende. Med den højtærede formands tilladelse vil jeg oplæse et citat fra kapitel XIII i udvalgets betænkning: Sundhedsbestyrelsens medicinal-statistiske afdeling har

„udarbejdet en statistik . . . hvoraf fremgår, at forsorgslovens tuberkulosebe-

stemmelser kun har været anvendt i meget ringe omfang. Dette gælder navnlig § 264, hvorefter det sociale udvalg er berettiget til i trangstiltælde at yde understøttelse til en patient og hans familie i indtil 3 måneder efter udskrivningen, hvis understøttelsen er af væsentlig betydning for vedligeholdelse af hans arbejdskraft eller for at undgå, at økonomiske bekymringer virker nedbrydende på hans helbredstilstand. I regnskabsåret 1942—43 blev således ca. 5 200 patienter udskrevet fra tuberkuloseanstalter, medens i samme år kun 280 tuberkuløse eller ca. 5 pct. af samtlige udskrevne patienter har oppebåret særhjælp efter nævnte bestemmelse“.

Udvalget tilføjer senere:

„Dette skyldes vel nok i nogen grad manglende initiativ fra tuberkulosepatienternes side, men den væsentligste årsag til bestemmelsens utilstrækkelige udnyttelse er formentlig den, at kommunerne (de sociale udvalg) viser for stor tilbageholdenhed ved hjælpens tilståelse.“

Det er virkelig meget trist at konstatere, at man har haft en mulighed for at hjælpe de tuberkuløse, som ikke er udnyttet, og mit parti er derfor af den mening, at den rette løsning med hensyn til hjælp til tuberkuloseramte vil være den at komme bort fra dette skøn fra de sociale udvalgs side. Der er jo også allerede af ordføreren for det radikale parti, det ærede medlem hr. Svend Jørgensen, peget på vanskelighederne for de sociale udvalg ved at skønne rigtigt med hensyn til hjælpen til de værnepligtiges familier, og når det er således, må det rette jo være at nå frem til en ordning, hvorefter de tuberkuloseramte får en ret til understøttelse og ikke bliver afhængige af noget skøn fra de sociale udvalgs side.

Det af indenrigsministeriet nedsatte udvalg har i sin betænkning udover understøttelsen til de tuberkuloseramte foreslået en lang række andre foranstaltninger, f. eks. oprettelse af rekreationshjem, flere plejehjem samt arbejdshjem med særligt henblik på at sikre en omskoling og uddannelse af dem, der på grund af sygdom ikke kan vende tilbage til tidligere arbejde. Yderligere foreslår udvalget, at statsstøtten til opførelse af beboelsejendomme for tuberkuloseramte, som iøvrigt heller ikke er udnyttet eller dog kun i meget, meget ringe omfang, går ud af statsstøttelovens § 13 og optages i den almindelige boligstøttelovgivning på en sådan måde, at der vil kunne ydes de tuberkuløse statsstøtte til opførelse